

струпаны татѣкъ раздалечь по пространны-тѣ долины, дѣто зимѣ и лѣтѣ пасѣтъ стада-та си. Нѣйдѣ ся сѣгѣдватъ камънени грамады, развалины на отколѣшны домове и порутены стѣны; тукъ ся кръсто-сватъ дълги пѣтища, кои-то потѣнватъ въ голы-тѣ распуснаты долины и пакъ ся появляватъ на-срѣща. Едвамъ слѣдѣ два, три часа пѣтникъ може да види живѣ души; той крачи бързо бързо, не угажда че върви и, умыслень, често издига главѣ и ся оглѣдва на четиры страны, отдѣ ще ся зададе нѣкое село, та да си отпочине и да попыта за пѣтъ. Изведнѣжъ той ся озъвава на срѣдѣ Доброджа и око-то му вижда двѣ села едно срѣщо друго, раздѣлени отъ едни малкѣ рѣчицѣ, тѣ сѣ : села Ташѣ-Авлѣ и Паласѣ. Тукъ по равнѣ стръмнинѣ, мѣжду камънены-тѣ порутены стѣны, озѣбватъ ся нѣколко сламепокрыты кѣщицы, и нѣкои безрѣдны стаѣ за добытѣкъ; тукъ на край село-то ся глѣда една поурѣдна кѣщица съ широка и растребенѣ дворѣ, дѣто ся лута бѣлобрадатъ старецъ : тукъ е Дядо-Ивановѣ домѣ.

Дядо Иванѣ, старецѣ, комахай шестѣдесетъ годишень, бѣше челоѣкъ простодушенѣ, той ся почиташе отъ сичкы-тѣ селены, за неговы-тѣ добринны; негово-то походванѣ насамѣ, нататѣкъ, по градинища